Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Selectae E Profanis Scriptoribvs Historiae

Heuzet, Jean

Lipsiae, MDCCLVIIII.

VD18 12897531

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17417

Visual Library

hominem in aureo lecto, strato pulcherrimo, textili stragulo, magnificis operibus picto; abacosque complures ornauit argento auroque caelato. Tum ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere, eosque nutum eius intuentes diligenter ministrare. Aderant vnguenta, coronae, incendebantur odores; mensae conquisitissimis epulis exstruebantur. Fortunatus sibi Damocles videbatur. (At Dionysius) in hoc medio apparatu fulgentem gladium, e lacunari seta equina aptum, demitti iussit, vt impenderet illius beati ceruicibus. Itaque nec pulcros illos ministratores adspiciebat, nec plenum artis argentum: nec manum porigebat in mensam: iam ipsae defluebant coronae: denique exorauit tyrannum, vt abire liceret, quod iam beatus nollet esse. Satisne videtur declarasse Dionysius, nihil esse ei beatum, cui semper aliquid terroris (ex conscientia malefactorum) impendeat?

Caput XXXVIII.

Vitae genus eligere, res difficillima.

Cicer. I. *Off. c.* 32. 1. De eligendo genere vitae deliberatio est omnium difficillima. Ineunte enim adolescentia, quum est maxima imbecillitas consilii, tum id sibi quisque genus aetatis degendae constituit, quod maxime adamauit. Itaque ante implicatur aliquo certo genere cursuque viuendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare. Plerique parentium praeceptis imbuti, ad eorum con-

consuetudinem moremque deducuntur. Alii multitudinis iudicio feruntur, quaeque maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant. Nonnulli tamen, siue felicitate quadam, siue bonitate naturae, siue parentium disciplina, rectam vitae secuti sunt viam.

2. In constituendo genere vitae, potissimum habenda est ratio naturae nostrae modo non vitiosae, vt constare nobismetipsis possimus, nec in vllo officio claudicare: deinde fortunae. Suum igitur quisque noscat ingenium, acremque se et bonorum, et vitiorum suorum iudicem praebeat: vt, ad quas res aptissimus erit, in iis potissimum elaboret. Sin aliquando necessitas nos ad ea detruserit, quae nostri ingenii non erunt: omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia, vt ea, si non decore, at quam minimum indecore facere possimus. *Ibid. c.* 31.

Si natura non feret, vt quis maiorum studia atque instituta sequatur: si non poterit siue caussas defensitare, siue populum concionibus tenere, siue bella gerere: illa tamen praestare debebit, quae erunt in ipsius potestate, iustitiam, fidem, liberalitatem, modestiam, temperantiam; quo minus ab eo id, quod desit, requiratur. *Ibid. c.* 33.

Caput XXXVIIII.

Magistratus non suis, sed ciuium, commodis consulat.

1. Magistratus ea vis est, vt praesit, praescri- *Cicero 3 legg. c.* 1.